

Can Rafart

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Entre la Riera de Targa, el carrer Rafart i el Torrent d'en Lloveres
Alçada: 133

Coordenades:

Latitud: 41.51935
Longitud: 2.36112
UTM Est (X): 446693
UTM Nord (Y): 4596609

Classificació

Número de fitxa 08214 - 109
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XIX
Any 1888
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vilassar de Dalt (Pl. de la Vila, 1 - 08339)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 03/02/2015 - 01:00

Descripció

Casa senyorial als quatre vents, d'estil historicista, tipus neogòtic, construïda damunt un antic mas del segle XIV, del qual n'aprofita alguns elements. És de planta quadrangular i consta de planta baixa i dos pisos, amb la coberta de teules àrabs a dues aigües i el carener paral·lel a la façana principal, orientada a sud-est. Disposa d'un cos annex a la façana de ponent, de planta baixa i porxo d'arcs de mig punt. Aprofita alguns elements originals, com el portal adovellat, i diverses finestres gòtiques, coronelles o d'arc conopial, algunes de les quals procedeixen d'altres masos. La resta és una recreació historicista, de la qual en destaca el balcó de pedra calada, el coronament emmerletat amb matacà, l'escut de la cantonada, els dos rellotges de sol i, sobretot, la galeria lateral.

Història

Els orígens de Can Rafart s'han de buscar a l'antic mas Riera (del Pou), capbrevat al segle XIV com un domini del castell de Vilassar. La família Riera està documentada des de l'any 1229 per Dolça de Riera. En aquest mas va néixer Salvador Riera, domèstic del virrei de Sardenya, Alfons d'Erill, que l'any 1623 portà les relíquies dels Sants Màrtirs a Vilassar. El germà i la germana d'en Salvador contrauen matrimoni amb un fill i una filla del mas Rafart de Cabrils. Des d'aquell moment es produeix el canvi de denominació de mas Riera per mas Rafart que ha perdurat fins avui.

A principis del segle XVIII, hereta el mas en Francesc de Bassols i Rafart, conseller quart de Barcelona en representació de l'estament dels mercaders (169-99), fabricant de teles i prohom de la causa austriacista en la Guerra de Successió. Mor durant el setge i després de la capitulació, els seus béns, inclòs el mas, són confiscats.

A principis del segle XIX, Can Rafart i Can Vehil de la Serra formen una única finca que a principis del segle XIX és adquirida per la família de Can Bruguera.

Josep de Bruguera Alemany, entre els anys 1888 i 1891 transforma l'antic mas i li dona l'aspecte actual. Mitjançant un vitalici atorgat per la darrera propietària de la família Bruguera, passa a mans del que aleshores era alcalde de Barcelona, Josep Maria de Porcioles i Colomer.

L'any 1998, l'Ajuntament compra la propietat a la Caixa de Barcelona, com entitat creditora de la família Porcioles i la reforma com equipament municipal que acull diverses entitats.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

BENITO Pere (1996). Notes històriques dels elements del patrimoni arquitectònic del Pla especial i Catàleg artístic i ambiental de Vilassar de Dalt.

BENITO Pere (2006). Vilassar de Dalt, un poble de futur. Ajuntament de Vilassar de Dalt.

PUJOL i DURAN, Delfí (2000). La pagesia a Vilassar. Les cases de muntanya (II); dins Ipsa Arca, núm. 4, desembre de 2000. Museu Arxiu de Vilassar de Dalt, pàgs. 52 a 55.

Enllaços d'interès:

<http://www.poblesdecatalunya.cat/element.php?e=2324>

